

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 150/2025
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Велимира Липована, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К.253/23 од 11.04.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 539/24 од 01.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Велимира Липована, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К.253/23 од 11.04.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 539/24 од 01.10.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К.253/23 од 11.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима у станује, уз меру електронског надзора и новчану казну у износу од 10.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 539/24 од 01.10.2024. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и ОЈТ у Кикинди а пресуда Основног суда у Кикинди К.253/23 од 11.04.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Велимир Липован, због повреде закона

из члана 485. став 1. ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде члана 6. Европске конвенције о људским правима, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и врати на поновно одлучивање или их преиначи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да окривљени није имао свест да задужењем картице за 180,00 динара чини кривично дело, нити је имао жељу да учини кривично дело и оштети власницу картице. На овај начин бранилац окривљеног суштински истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, указујући да дело за које је тужен није кривично дело јер недостаје субјективни елемент, кривица.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. КЗ за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим. Наиме, у изреци пресуде ја наведено да је окривљени „...способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, неовлашћеном употребом туђе платне картице издате од стране „... банке“ број: ..., власништво оштећене..., а коју платну картицу је пронашао на тротоару улице..., на бензинској пумпи „...“ „..., купио један „... кекс“, вредности 167,00 динара, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је и свестан да је његово дело забрањено.“

По налажењу овога суда у чињеничном опису дела датом у изреци првонаснажне пресуде означене су све чињенице и околности које се тичу радње извршења која се огледа у неовлашћеној употреби туђе праве платне картице, тако и оне које се тичу субјективних обележја кривичног дела која се односе на кривицу окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу нема законом прописан садржај.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је повређен члан 6. Европске конвенције о људским правима, а чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев, у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић